

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Παύσωμεν ὄντες ἄφρονες!

Ἐπέσθη ἤδη ὁλος ὁ κόσμος, καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγαν ἐν ἡμῖν πολεμικοὶ, ὅτι τὸ πολεμεῖν πρὸς τινὰ δὲν εἶναι τόσο ἀπλοῦν ὅσον ὑπὸ πολλῶν ἐνομίζετο, μηδὲ τόσο ἐύκολον ὅσον οἱ τοὺς θουρίους ἄδοντες ἐνομίζον. Ὁ πόλεμος κατέστη ἐπιστήμη πολυσύνθετος, παντοίας ἀπαιτῶν καὶ δαπανηρὰς παρασκευάς, καὶ τὸ κυριώτατον, ἀνδρας ἱκανοὺς νὰ διευθύνωσι τοὺς στρατευομένους. Ἐπέσθησαν ἤδη ἅπαντες, ὅτι Ἐθνη μικρὰ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀσύντακτα, δὲν δύνανται νὰ διεξάγωσιν ἀγῶνας πρὸς ἐχθροὺς ὑπερόπλους, δεδοκιμασμένους ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, ἐὰν μὴ ἔχωσιν ἴσας δυνάμεις καὶ ταύτας ἱκανῶς πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐξησχημένας, ἃς νὰ παρατάξωσι κατὰ τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ προσωπικὴ ἀνδρεία, προσὸν πράγματι μέγα ἐν πολέμῳ, χρειὰν ἔχει τῆς ἐπιστημονικῆς πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐμπειρίας, ἄλλως καὶ αὕτη ματαιοῦται ἐναντι στρατηγῶν δεξιῶν καὶ ἱκανῶν νὰ διευθύνωσι στρατιωτικὰ σώματα. Ὅταν δὲ ἀπὸ ἓν Ἐθνος, οἷον εἶναι τὸ ἡμέτερον, δι' ὃ ἀπαιτοῦνται διτταὶ πολεμικαὶ παρασκευαί, χερσαῖαι καὶ θαλάσσιαι, ἐλλείπουσιν οἱ ἐπαρκεῖς πρὸς τὰς παρασκευὰς ταύτας πόροι, προφανῶς τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων διατρέχει τοῦτο ἐὰν, ἀτελῶς ἢ ἐλλιπῶς παρεσκευασμένον, ἐπιχειρήσῃ πόλεμον πρὸς ἐχθρὸν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ὑπέρτερον.

Ἐὰν δὲ διὰ τὸ τοιοῦτον Ἐθνος ὁ τοιοῦτος ἀγὼν εἶναι ἐπικίνδυνος, πολλῶν μᾶλλον κινδυνώδη εἶναι δι' αὐτὸ τὰ ἡμιτελῆ ἔγχειρήματα, τὰ ἀσύντακτα καὶ ἀπονενομημένα λεγόμενα κινήματα. Τὸ εἶδος τοῦ ὀπλισμοῦ, τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου, καὶ ὅλη ἢ ἄλλη πολεμικὴ ἀποσκευή, εἶναι ἀντικείμενα, ἅτινα δὲν δύνανται ὁ ἀτάκτως μαχόμενος νὰ συμπληρώσῃ ὅπως ἄλλοτε ἐκ τοῦ προχείρου. Τὰ ἐφόδια ταῦτα καὶ ἰδίως τὰ βλήματα, ἐν Εὐρώπῃ παρασκευαζόμενα, πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἀτακτος στρατιώτης ἐπαρκῆ, χορηγούμενα αὐτῷ διὰ τακτικῆς συγκοινωνίας. Ἀμα δὲ αὕτη διακοπή, ἅμα ἐλλείψῃ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὑλικὸν τοῦ πολέμου, τότε τὸ ὄπλον

καθίσταται δι' αὐτὸν ἄχρηστον, καὶ ὄσσην καὶ ἂν ἐχθρὴ γενναϊότητα, ἐκὼν ἄκων ἀφοπλίζεται πρὸ τοῦ ἀντιπάλου καὶ καταστρέφεται. Ὁ κλεφτοπόλεμος λοιπὸν, δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμῇ τοῦ λοιποῦ εἰς οὐδὲν μέρος ἀνευ συγκοινωνίας τακτικῆς, ἐκτός ἐὰν ὁ ἀτακτος στρατιώτης προτιμῆσῃ νὰ μάχηται δι' ὀπλων τοῦ προτέρου συστήματος, ἅτινα πολὺ μειονεκτοῦσι καὶ κατὰ τὴν ταχύτητα καὶ κατὰ τὴν ῥιπήν τῶν ὀπισθογεμῶν ὀπλων, καὶ ἐπειδὴ μειονεκτοῦσι, πάλιν δὲν ἐπαρκοῦσιν οὔτε εἰς ἀμυναν οὔτε εἰς ἐπίθεσιν κατ' ἐχθροῦ, τελειότατα ἐξωπλισμένου.

Ταῦτα εἶδει νὰ ἔχωσιν ἐν ὄψει οἱ ἐκθέσαντες τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τοσοῦτων δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς προφανεῖς κινδύνους, εἰς περιπλανήσεις ἀνά τὰ ὄρη καὶ τὰς χαράδρας, οἱ καταδαπανήσαντες ἀσκόπως τόσα χρήματα, οἱ διεσκορπίσαντες ἀλόγως τόσα ὄπλα καὶ πολεμοφόδια. Ἦδη, ὅτι καὶ ἂν εἴπωσιν, οὐδὲν δικαιολογεῖ τούτους, διότι πάσης πράξεως πρέπει νὰ ἡγεῖται ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ ὀρθὴ σκέψις. Ἦδη ὑπέστη ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ δεύτερον καίριον τραῦμα, χάρις δὲ εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν φίλων δυνάμεων, αἵτινες ἔσπευσαν νὰ προλάβωσι τὰ ἐπικείμενα τῷ Ἑλληνισμῷ ἐκ τοιαύτης παραφροσύνης δεινῆ, ἐν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τοῦ ὑπογράψαι τοὺς Ἑλληνας ὑπουργοὺς ἐν νέον ἀτιμωτικὸν πρωτόκολλον.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἄρα, ἤθελεν εἶπη τις, καταδικάζεται κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς αἰωνίαν ἀπραξίαν καὶ στασιμότητα; Ναί, ἀποκρινόμεθα, διότι οὔτε πολεμικῆς ἐπιστήμης κάτοχοι εἶναι οἱ ἄνδρες ἡμῶν, οὔτε εἰς τὰ ὄπλα καὶ τὰς κακουχίας εἶναι ἐγγεγυμνασμένος ὁ Ἕλληνας, οὔτε μέσων εὐπορεῖ ὅπως γυμνασθῇ προσηκόντως, οὔτε τὰ μέσα ἔχει ὅπως γενικῶς ἐξοπλισθῇ, οὔτε δάνεια εὕρισκει πῶς κατὰ θάλασσαν τὸν ἐχθρὸν ἀντιμετωπίσῃ. Ὅπως πορισθῇ ὀλίγα ἑκατομμύρια πρὸς προμήθειαν ὀπλων, πολεμοφοδίων, ἵππικου καὶ πυροβολικοῦ, ἢ ναγκάσθῃ νὰ ὑποκύψῃ εἰς ὅλα τὰ βάρη τῆς φορολογίας, εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς τοκογλυφίας. Καὶ αὐ-

τά τὰ ὀλίγα ἑκατομμύρια, ἅτινα οὕτω γλίσχωρος ὠκονόμησεν, ἀμφιβέλλομεν ἂν θὰ ἐπαρκέσωσι πρὸς συντήρησιν τῶν τετρακισμυρίων ἀνδρῶν, οὓς εἰς τὰ ὄπλα ἐκάλεσεν ἡ Πατρίς, ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν ἐτι, ἀφοῦ ἱκανὸν μέρος αὐτῶν ἀφρόνως καὶ ἀλογίστως κατηρωτεύθη.

Ἄφοῦ λοιπὸν εἴμεθα ἀριθμητικῶς ὀλίγοι, ἀφοῦ εἴμεθα πτωχοί, εὐτυχεῖς τοῦλάχιστον ἠθέλομεν εἶσθαι ἂν εἴχομεν σύνεσιν, μετριοπάθειαν, ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν. Ἄλλ' ὅταν ἐλλείπωσι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἀπὸ τῶν κυβερνῶντων ἡμᾶς, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προαχθῶμεν; Ἄς χρησιμεύσωσι τοῦλάχιστον ὡς μαθήματα ἡμῖν εἰς τὸ μέλλον τὰ πε παρελθόντα καὶ τὰ παρόντα ἀτυχήματα, καὶ ἂς ἀναμείνωμεν νὰ ἴδωμεν ἡμέρας ἀγαθὰς ἐξ ἀδοκῆτων περιστάσεων, αἵτινες εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ὠλήσῃσι τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὰ πρόσω. Παύσωμεν ὁμῶς νὰ ὦμεν ἀφρονες.

Συνδιάλεξις μετὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Μαρτίου. — Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Α' φιλεῖ νὰ διαλέγηται τοῖς ξένοις, ἐγὼ δὲ εἶχον περιέργειαν νὰ γνωρίσω τὸν κατέχοντα νῦν τὸν θρόνον τοῦ Κόδρου, ἤτησα καὶ ἔλαβον ἄδειαν νὰ παραστῶ ἐνώπιον αὐτοῦ. . . Ἀναβὰς τῆ τεταγμένη ὥρα εἰς τὰ ἀνάκτορα, παρηγγέλην νὰ περιμείνω, διότι ὁ βασιλεὺς ἦτο ἐν τῷ κήπῳ. Μετὰ εἰκοσι λεπτὰ εἰσῆλθον εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἐνθα μὲ περιέμενον ἡ Α. Μ. Βυμενέστατα μειδιών, ἀπέδωκέ μοι ἐπίχαρι ἰεῦμα ἀντὶ τῆς Βαθείας ὑποκλίσεώς μου ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπὶ δέκα δευτερόλεπτα ἀμφότεροι ἐσιωπήσαμεν, ἐνατενίζοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐτάσωμεν ἑκάτερος τοῦ ἐτέρου τοὺς κρυφίους διαλογισμοῦς. Ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ χρόνῳ ἐπέισθην, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο εἰσέτι νέος, εἰ καὶ παρίπυσαν 15 ἔτη, ἀπ' οὗτου εἶδον αὐτὸν ἐν τῇ κατὰ τὸ Λονδίνον ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ αἰρετὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ὁ βύρειος αὐτοῦ τύπος καὶ χαρακτὴρ καὶ ὁ ἀραιὸς μύσταξ τὸν ἀπεδείκνυον πέντε ἔτη νεώτερον τοῦ ὄντος. Τὴν σιωπὴν ἔλυσεν ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας με, ἂν ἐπενδύον νὰ ἀπέλθω πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς τῆς Τουρκίας ἐπαρχίαις ἐπαναστάτας· λαβὼν δὲ παρ' ἐμοῦ καταφατικὴν ἀπάντησιν, ἐξέφρασε λύπην ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς καὶ τῇ ἐλεεινότητι ἐκ τῆς ἔριδος δυναστευόντων καὶ δυναστευομένων ἐν ταῖς δυσχερεστάταις ἐπαρχίαις. Ἡ Σφῆδρα ἐπεθύμησα (εἶπε) νὰ σώσω τοὺς Ἕλληνας ῥαγιαδάς ἐξ ὧν τανῦν ὑφίστανται παθημάτων· ἐφρόνουν δὲ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατός καὶ πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Πλέβνας ὤφειλε νὰ καταλάβῃ Ἡπείρον καὶ Θεσσαλίαν. Δὲν ἀντέστη εἰς ἡν τὸ ἔθνος ἐδήλωσεν ἀκατάσχετον ὀρμὴν νὰ ὑπερβῇ τὰ μεθόρια μίᾳ μοῖρα τοῦ ἐμοῦ στρατοῦ. Ὡσαύτως δὲν ἀντέστη πρὸς τὰς ὁμοθυμοῦς τῶν δυνάμεων παραστάσεις καὶ συμβουλὰς νὰ ἀνακληθῇ ὁ στρατός. Αἱ εὐρωπαϊκῆ δυνάμεις, καίτοι ἐπὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος διχονοοῦσαι, ὁμοφρονοῦσιν ὁμῶς, ὡσάκις ἡ Ἑλλὰς ἐκφέρει τὰ παράπονά της· οὕτω δὲ μεμονωμένη αὕτη οὔσα οὔτε φρόνιμον οὔτε ἐφικτὸν θὰ ἐπεχειρεῖ ἔργον μετερχομένη ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι ἢν περ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ φρονήματά της ὑπαγορεύουσιν αὐτῇ πολιτικῆν. Ὀλίγα ἐκέρδησεν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐνεργείας· ἀλλ' ἔχω δι' ἐλπίδος, ὅτι, ἐνεκεν τῶν τελευταίων συμβεβη-

κότων, αἱ ἀξιώσεις της θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἐν μέρει δὲ καὶ θὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ τὴν προσηχὴ συνέντευξιν. Οἰκτρὸν δυστύχημα θὰ ἦτο, ἂν ἔληγεν ἡ συνέντευξις ἄνευ τοῦ χορηγήσαι τῇ Ἑλλάδι ἑκτασίον τινα τοπικῆν. Οἶον ἐφάνη τὸ παρελθὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1833, τοιοῦτον ἔσται καὶ τὸ μέλλον της ἐὰν περιορισθῇ ἐντὸς τῶν νῦν στενωπῶν αὐτῆς· ὀρίων ἴσως δὲ ἔσται καὶ χεῖρον, διότι καὶ σήμερον ἔχει νὰ καλαιση πρὸς δυσχερείας καὶ κινδύνους, οἷτινες, ἐν τῷ μέλλοντι αὐξανόμενοι καὶ δεινούμενοι, θὰ καταστῶσιν ἀδιάφικτοι καὶ ἀνυπερέβλητοι. Δὲν πιστεύω, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ στέρξῃ λύσιν τοῦ ἀνατολικῷ ζητήματος· μὴ ἀποδίδουσαν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἑκατομμύρια ἑλλήνων ῥαγιαδῶν καὶ μὴ ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς νῦν χρείας τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος· οὐδέποτε θὰ ἡσυχάσωσιν ἐν ταῖς δούλαις ἐπαρχίαις ἀλλεπάλληλοι θὰ συμβαίνωσιν ἐπαναστάσεις· οὐδεὶς δὲ θὰ ἰσχύσῃ νὰ κωλύσῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ἐπιλαθεῖσθαι τῆς πρώτης εὐκαιρίας ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων ἀδελφῶν καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων. Ἐὰν αἱ δυνάμεις περὶ πολλοῦ ποιοῦνται λύσιν τοῦ ζητήματος διαρκῆ καὶ ἀρκοῦσαν νὰ πρᾶνῃ τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον γενεάν, δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλίπωσι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ νὰ διαψεύδωσι τὰς ἐλπίδας τῶν ἐν τῇ νῦν κρίσει. Τοιαῦτα ἤκουσα παρὰ τοῦ βασιλέως, ὅστις ληλεῖ τὴν ἀγγλικὴν εὐχερῶς ἅμα καὶ ὀρθοεπῶς, ἀλλὰ μετὰ τινος γερμανικοῦ ἰδιώματος καὶ τόνου. Γλυκύτατα ἀληθῶς ἐφάνησάν μοι καὶ τὰ βλέμματα καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὸ ἦθος του. Περὶ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ἐλάλησε μετὰ μείζονος σπουδαιότητος καὶ ἐμφάσεως· μνημονεύσας δὲ τῶν ἐνδεχομένων ἐν τῷ μέλλοντι περιπλοκῶν, ἐξήστραψε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὕψωσε τὸν βραχίονα καὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἐφάνη βασιλεὺς συμμετέχων τῆς φιλοπατρίας τῶν ὑπῆκόων του. Τοὺς λόγους τούτους ἐξήνεγκεν ὁ βασιλεὺς, ὅτε αἱ τῆς Ἑλλάδος προσδοκίαι παρὰ τῆς προσεχοῦς συνόδου ἦσαν ἴσαι μὲ τὸ μὴ δὲν, ἐπομένως πρὶν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου βαθμοῦ τῆς ἀπαγνώσεως ὑψωθῶσιν εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν τῆς χρηστῆς καὶ ἀκμαζούσης ἐλπίδος.

Ἀδύνατον νὰ περιγράψω ὅποιαν εὐπροσῆνη ἐνεποίησεν εἰς ἅπαντας ἀνεξαίρετως ἢ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πρότασις τῆς Ἀγγλίας. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἐφαίνετο ἐπικαθημένη εἰς τὰ πρόσωπα ἀπάντων, ὅσοι τῶς ἐφοβούντο μήπως ἡ Ἑλλὰς ἐγκαταλειφθῇ τέλειον ὑπὸ τῶν δυνάμεων φίλοι, συναντῶντες ἀλλήλους καθ' ὁδόν, ἐν καφεπωλείοις, ἐν ὁμιλίαις, ἔχαριτεῖζοντο λέγοντες, αἴ Ἀγγλία εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἢ Ἀγγλία γινώσκει ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ πεποιθήσιν ἐφ' ἡμᾶς, θέλουσα νὰ ματαιώσῃ τὰς ξένας ῥαδιουσιγίας. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, Βήκονσφελδ καὶ Δέρβυ, ἀνύψωσαν οὐ μόνον τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑαυτῶν ὑπόληψιν ὡς πολιτικῶν. Οἱ ἐνθάδε πολιτικοί, ἀκούσαντες τὴν μέχρις Αἰγαίου ἐπέκτασιν τῆς νέας Βουλγαρίας, ἐνόμισαν, ὅτι ἡ Ἀγγλία τοσοῦτον ἐτυρλώθη τὸν νοῦν, ὥστε δὲν προέβλεπε τὰ δεινότερα καὶ ἀναπόδραστα τοιοῦτου μέτρου ἐπακολουθήματα εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν δυτικὴν καθόλου Εὐρώπην.

Ἐπειδὴ ἠπειλεῖτο αὐτῇ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἡ ὑπὸ ἡμᾶς, συνάμα δὲ καὶ τὸ τῆς Ἀγγλίας ναυτικὸν πρωτεῖον ἐν Μεσογείῳ, δὲν ἐνόουν τί παθοῦσα ἡ Μ. Βρετανία ὄψει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ, ὅπερ δύναται νὰ ἀναστειλῇ τὴν ῥωσικὴν φιλοδοξίαν. Τὸ φίλιον νεῦμα τοῦ Δέρβυ ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας τῶν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς συμμετεῖχε τῶν ἑλληνικῶν φόβων περὶ Βουλγαρίας. Μέχρι τῆς χθὲς πολλοὶ πράκτορες ὕψουν ἀγέ-

ρωχον τὴν κεφαλὴν καὶ παντὶ τρόπῳ ἐραδιούργουν ὅπως ὀθήσῃσι κυβέρνησιν καὶ λαὸν νὰ πράξῃ ἀντιθετὰ τῇ πολιτικῇ τῆς Ἀγγλίας. Ἐζήτουν νὰ πείσωσι τοὺς ἀπλοικοὺς, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ διετέλει πιστὴ εἰς τοὺς τούρκους, ἀνενεργόουσα πάντοτε, ὡς πρότερον, εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι σφόδρα θὰ ἐζημιούντο οἱ Ἕλληνες περιβάλλοντες τὴν Μ. Βρετανίαν. Ἀλλὰ καὶ τότε αἱ μηχανορραφίαι ὀλιγίστους ἐσάγγηυσαν προσηλύτους. Τούτων ἀπάντων καίριον κατήνεγκε τραῦμα τὸ φιλελληνικώτατον βῆμα τοῦ Δέρβυ.

(Ἐκ τῆς «Σημείας» τοῦ Λονδίνου).

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Πανόπης».

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης) τῇ 10 Ἀπριλίου 1878.

Ἡ πρό τιος χρόνου διατυμπανισθεῖσα ἀνάκωχὴ δὲν ἔχετε εὐτυχῶς ἀληθεύει. Τοῦτο δὲ ἰδίᾳ προέρχεται ἐκ τῶν ἐντοπιῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παραλείπουσι νὰ κακοποιῶσι τοὺς ἀτυχεῖς χριστιανούς. Ἐπιστολή τις ἐκ Ῥεθύμνης ὑπὸ ἡμερομ. 9 Ἀπριλίου τρ. ἔ. διαλαμβάνει τὰ ἐπόμενα:

«Ἡ ἀνάκωχὴ δὲν τηρεῖται, συνεπείᾳ τῶν βίαιοπραγῶν τῶν ἐντοπιῶν ὀθωμανῶν. Τὰ θύματα τῶν σφραγῶν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ὑμῖν ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομ. 26 Μαρτίου τρ. ἔ. ἦσαν ἑπτὰ νεκροί, ἓν βρέφος, καὶ δύο ἡκρωτηριασμένοι ζῶντες εἰσέτι. Κατόπιν τούτου οἱ ἡμέτεροι ἀντεκδικούμενοι ἐπετέθησαν κατ' ὀθωμανῶν εἰς θέσιν Τραπεζῶ τοῦ χωρίου Καστέλλου εὐρισκομένων καὶ ἐσφαζαν ἐννεμία ὀθωμανούς, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ 1,200 ζῶα. Κατὰ τὴν 5ην Ἀπριλίου τρ. ἔ. ἐπιπεσόντες ἐκ νέου, ἐφόνευσαν τέσσαρας ὀθωμανούς, καὶ παρέλαβον 300 ζῶα. Μετὰ ταῦτα τὴν 7ην τοῦ ἰδίου ἐπιπεσόντες ἀπὸ πρῶταις οἱ ἡμέτεροι κατέσφαζαν τέσσαρας στρατιώτας καὶ τρεῖς χωροφύλακας φρουρούντας εἰς τὰς ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως ἡμῶν σκηνὰς αὐτῶν. Προβάντες εἶτα ἐν παρατάξει ἔστησαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν 250 μέτρα μακρὰν τῆς πόλεως ἡμῶν, παρὰ τῷ χριστιανικῷ νεκροταφείῳ, ὁπόθεν πυρβολήσαντες ἐπλήρωσαν ὀθωμανίδα τινα περιπατοῦσαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Διοικητηρίου· τότε ἐξῆλθεν τῆς πόλεως τακτικὸς στρατὸς συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐντοπιῶν καὶ συνήθη μάχη καθ' ἣν, διαρκέσασαν ἑπτὰ ὀλοκλήρους ὥρας, οἱ ἡμέτεροι κατέλαβον θέσεις ἀπὸ τοῦ «Βεζιλίου το Χαράκι» ἄχρι τοῦ χωρίου «Σωματᾶ». Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐβλέπομεν ἰδίῳι ὄμμασιν ἐκ τῆς πόλεως οἱ ἡμέτεροι, ἐφόνευσαν τριάκοντα ὀθωμανούς ἐντοπιούς καὶ στρατιώτας, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν τρεῖς κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τῶν ὀθωμανῶν, ἐπιβεβαιούντων προσέτι ὅτι αἱ ζημίαι τῶν ἡμετέρων ἦσαν σχετικῶς ἀσήμαντοι».

Τοιαῦτα γὰρ τῆς Ῥεθύμνης διαδραματίζονται. Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διεδόθη πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν φήμη τις ἐκ τῶν ὑστέρων ψευδῆς ἀποδειχθεῖσα, ἥτις ἐνεσπεῖρεν εἰς τοὺς χριστιανούς κατοίκους τῆς πόλεώς μας τὸν φόβον. Διὰ τῆς διαδόσεως ταύτης ἐβεβαίωτο ὅτι οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ ὀθωμανοὶ ἐσκόπουν νὰ προβῶσιν εἰς σφαγὴν τῶν χριστιανῶν καὶ ὅτι συνεπείᾳ τούτου ἡ Κυβέρνησις τὴν προηγουμένην ἐσπέραν προλαβοῦσα συνέλαβε πενήντηκοντα ἐκ τῶν ἐνεργούντων τὸ τὸλμημα τοῦτο. Ἐν τούτοις τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διεδόθη ἡ ἀπαισία αὕτη φήμη, ἐγνώσθη ὅτι ἤτο ὅλως ψευδῆς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνέλαβε πέντε ἢ ἑξ ὀθωμανούς, οὓς ἐπὶ κλοπαῖς καὶ ἑτέροις βίαιοπραγίαις κατὰ τῶν χριστιανῶν κατεγγείνετο νὰ συλλάβῃ. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἡμετέρου τμήματος, διατελούσας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ἀμυντικῇ θέσει (οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἐπιθετικῇ, ὡς ἔχουσι

τὸ θράσος νὰ διαβεβαιῶσιν πολλοὶ τῶν τὰ ἴδια ἑαυτῶν συμφέροντα ἐξυπηρετούντων ὄπλαρχηγῶν). Ἐπισυμβαίνουνσι φόνοι ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν, τῶν μὲν ἐνεδρευόντων τοὺς ἑτέρους καὶ τ' ἀνάπλιν.

Χάρις τῇ συνέσει καὶ διοικητικῇ ἐμπειρίᾳ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης Κωνσταντίνου Ἀδοσίδου πικρῶς μερίστη ἐπικρατεῖ ἡσυχία ἐν ταῖς φρουρίαις.

Α. Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Οἱ Ἐβρουπολίται, συλλογιζόμενοι ὅτι ἡ πόλις των διατελεῖ σχεδὸν νεκρὰ καὶ ἀκίνητος, καὶ ὅτι, ὡσεὶ εἴμεθα εἰς κατάστασιν πολιορκίας, καταβασανίζόμεθα ἀπὸ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων, ἃς ἐνθυμηθῶμεν τέλος πάντων ὅτι ὁ ἄνθρωπος πάντοτε μὲν, ἰδίως ὅμως ἐν ταῖς δυσμερείαις αὐτοῦ προσφεύγει εἰς τὸν Θεὸν καὶ τούτου τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν ἐπικαλεῖται. Ἡ ἐβδόμας αὕτη εἶναι καὶ λέγεται, ἀγία καὶ μεγάλη, καὶ κατ' αὐτὴν οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἀκαταπαύστως καλοῦσιν ἡμᾶς εἰς δημοσίας προσευχὰς καὶ δεήσεις. «Ἄς προσφύγωμεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν ἐν κατανύξει καὶ συντριβῇ καρδίας, καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν τὸ πένθος συμεριζόμενοι, ἃς διέλθωμεν σωφρόνως καὶ νηπλιῶς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, ἀπέχοντες τῶν βαρβάρων ἐθίμων τῶν πυρβολισμῶν καὶ τῆς ἄλλης ἀκοσμίας, ὅση συνήθως καταμιγνύεται μετὰ τὰς ἱεράς καὶ σεμνάς ἀκολουθίας».

— Τὴν παρελθούσαν Περσασκευὴν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Κ. Κατσάκος.

— Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης Κυριακῆς διήλθεν τοῦ λιμένος μας ὁ Χόβαρτ πασᾶς μεταβαίνων ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἀγγλίαν.

— Τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπανῆλθεν ἐκ Κρήτης ἡ ἐπὶ διμηνίαν ἐνταῦθα σταθμεύσασα Ἰταλικὴ ἀτμοβάρη «Caridi».

— Ἦλθε κατ' αὐτὰς καὶ ἐγκατέστη ὀριστικῶς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ ἐπὶ τριετίαν ἐν Ἀνδρῶ ἐξασκήσας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἰατρός κύριος Γεώργιος Δράκος. Διαμένει δὲ ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Δεσποτοπούλου, ἀντικρῶ τοῦ Θεάτρου Ἀπόλλωνος, ἔθα δύναται νὰ ζητήσῃ αὐτὸν ὁ ἔχων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς του.

— Ὁ ἀξιόλογος νέος καὶ συμπολίτης ἡμῶν κ. Δημ. Ἀποστολίδης, δοὺς τὰς ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας σχολῆς Ἰατρικῆς αὐτοῦ ἐξετάσεις, ἠξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματός του μετὰ βαθμὸν λίαν καλῶς μετ' ἐπαίνων.

— Θεωρεῖται ὡς βεβαία, γράφει ὁ «Λαὸς», ἡ συγκάλεισις τῆς Βουλῆς εἰς ἕκτακτον Σύνεδρον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνός. Τοιοῦτό τι γράφει εἰς τὴν «Βελγ. Ἀνεξαρτησίαν» καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς αὐτῆς, ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀσχοληθῆ εἰς συζήτησιν ἐπισημελιῶν καὶ σπουδαίας προτάσεως γενομένης τῇ ἡμετέρᾳ κυβερνήσει ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς.

— Τὴν 1 Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς ἡμῶν ἀνέβαινεν εἰς τὸν ἀριθμὸν 31,202, ἐκτὸς 1,100 ἐφεδρῶν, οἵτινες παρουσιάσθησαν μὲν, δὲν ἐσημειώθησαν ὅμως εἰσέτι εἰς τὰ μητρώα.

— Διετάχθησαν αὐστηρῶς οἱ ἀρμόδιοι ἵνα λάβωσι δραστηριότατα μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν καθυστερουμένων ἐφεδρῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς συμποσομένων εἰς 9,000.

— Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἡ Πύλη κατήγγειλε τὸν ἐν Θεσσαλονικῇ ἡμέτερον πρόξενον κ. Βατικιώτην ὡς κυριώτερον αὐτουργὸν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστάσεως καὶ

ἐξήτησε τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤρ-
νθη νὰ δεχθῆ τῆς Πύλης τὴν αἴτησιν καὶ ἠπειλήσε νὰ ἀ-
ποδώσῃ τὰ ἴσα, ἐὰν αὕτη ἀρῆσιν τὰ ἐκτελεστήρια ἀπὸ τὸν
ἡμέτερον Προξένον.

— Ἐν Βιέννῃ θεωρεῖται ὡς ἀναπόφευκτος ὁ μεταξὺ Ἀγ-
γλίας καὶ Ῥωσσίας πόλεμος. Φαίνεται δὲ ὅτι θέλει ἔκτραγῆ
μετὰ τὴν 6 Ἰουνίου ἔτους, νέου, ὅτε λήγει ἡ προθεσμία
πρὸς ἐκκένωσιν τῶν πέριξ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέσεων,
τὰς ὁποίας κατέχουσιν ἤδη τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα.

— Ὁ ἐν Σμύρῃ ἀνταποκριτὴς τῆς ἁβημερίδος τῆς
Γενεύης ἐπιστέλλει αὐτῇ ὅτι ὁ αὐτόθι ἄγγλος πρόξενος,
ἐντολῇ τοῦ κ. Λαγαρόδου ἔκλεισε συμφωνίας μετὰ 40 δι-
εσμηνέων, εἰδῶτων τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν Τουρκικὴν, πρὸς
40 λ. στ. κατὰ μῆνα. Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς, λέγει ὅτι
ἐν περιπτώσει πολέμου, ἀπὸ τοῦδε ὑπεδηλώθησαν οἱ σταθ-
μοὶ ἐν Σμύρῃ Τενέδω καὶ Μιτυλήνῃ.

— Κατὰ τὴν «Δξεριδεὶ Χαβιάδης» οἱ Ἀγγλοὶ ἐνοικίασαν
πλοῖα τινα ἐμπορικὰ ἐνταῦθα, τὰ ὁποία ὑποτίθεται ὅτι θέ-
λουσι χρησιμεύει ὡς φορηγὰ. Ἀξιωματικοὶ τινες τῆς ἐπιμε-
λιτείας τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀφίκοντο εἰς Σμύρνην, ἔχοντες
ἀποστολὴν νὰ συνάψωσι συμβόλαια μετὰ τῶν ἐμπόρων τῆς
Σμύρνης διὰ τὴν προμήθειαν ζωοτροφῶν καὶ δημητριακῶν.
Ἐπιβάται δὲ ἔλθοντες ἐκ Δαρδανελίων ἀφηγοῦνται ὅτι οἱ
ἄγγλοι ἐπέβισαν ἐν τῇ Τενέδῳ μεγάλην ποσότητα σκηνῶν
καὶ πολεμικοῦ ὕλικου καὶ ὅτι ἀσχολοῦνται κατασκευάζοντες
ἐν Ἑλλησπόντῳ παραπήγματα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς (Βυζαντίς).

— Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν προσεκάλεσε τοὺς Ἰνδοὺς
πρίγκιπας νὰ ἐτοιμάσωσι τοὺς στρατοὺς των, ὅπως σταλῶσιν
εἰς Εὐρώπην. Ἐν Ἀδᾶ θὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὸν ἀγγλικὸν
στρατὸν πολλοὶ πρίγκιπες ἄραβες, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ
Σουλτάνου τοῦ Λαχάνου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 8/20 Ἀπριλίου. — Ὁ «Ἀνίκητος» ἀπο-
πλεύσας ἐξ Ἀγγλίας ἐνωθήσεται μετὰ τὸν στόλον τοῦ
Ἑλλησπόντου. Ἡ Ἀγγλία θέλει καλέσει τοὺς ἐφεδρῶς
τοῦ Ναυτικοῦ, νέων δυσχερειῶν ἀναφρευσῶν. Εἰδήσεις
ἤττον καθησυχαστικαί.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 9/21. — Τῆς Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας
παραδεξαμένον κατ' ἀρχὴν τὴν σύγχρονον ἀπομάκρυνσιν
τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου
ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀνεφύησαν δυσχέρειαι
περὶ τῆς ἀποστάσεως τῆς ἀπομακρύνσεως. Τούτων ἀρ-
θέντων γενήσεται τὸ Συνέδριον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 9/21. — Ἡ Ῥωσσία ἐπέισθη νὰ ἐλατ-
τώσῃ τὸν στρατὸν καὶ νὰ περιορίσῃ τὰ ὅρια τῆς Βουλ-
γαρίας. Ἡ Αὐστρία ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκα-
λέσεως τοῦ Συνεδρίου. Ὁ Μιλάνος θέλει κηρύξῃ τάχιστα
τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Σερβίας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ τῆς Θεσ-
σαλίας ἀπεδέξαντο τὸ σχέδιον προσωρινῆς ἀναχωρῆς
τῶν Ἀγγλῶν πρόξενων ὡσαύτως ἐδέξαντο καὶ οἱ ἐπα-
ναστάται ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθρο-
πραξιῶν ἐὰν μὴ ἐκπληρωθῶσιν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῶν ἐπα-
ναστατημένων ἐπαρχιῶν. Ὁ τακτικὸς τουρκικὸς στρατὸς
τῆς Θεσσαλίας ἀνέρχεται εἰς 23,400.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 12/24. — Ἐξακολουθοῦσιν αἱ διαπρα-
γματεύσεις τῆς σύγχρονου ἀπομακρύνσεως ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως τῶν δυνάμεων Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας.
Συνωμοσία παλινρθώσεως Μουράτ ἐξυφαίνεται ἐν Κων-
σταντινουπόλει. Ὁ Ἰγνατιεφ ἐπ' ἀνέρχεται εἰς Ἀγιὸν
Στέφανον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 12/24. — Τῶν ἐπαναστατῶν δυσπιστοῦν-
των ταῖς ὑποσχέσεσι τῶν Προξένων ὅτι ἡ Εὐρώπη θέ-
λει ἱκανοποιήσῃ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ ἐπιμε-
νόντων εἰς τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, συνωμολογή-
θη μόνον πενθήμερος προειταγωγικὴ ἀναχωρῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 12/24. — Τὸ καταπλεύσαν εἰς Πειραιᾶ
καταδρομικὸν «Θεμιστοκλῆς» ἐκόμισεν 23 παράκτια
πυροβόλα, τορπίλλας καὶ ὕλικὸν πολέμου. Οἱ ἐπανα-
στάται ἀπέκρουσαν ἐν τῇ γεφύρᾳ Κόρακα δισχιλίους
Ἀλβανούς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἰταλικῆς Ἑταιρίας I. B.
Φ λ ὠ ρ ι ο καὶ Σα, ἀπὸ τῆς 15/27 τ. μ. θέλουσι
παύσει τὰς προσεγγίσεις αὐτῶν εἰς Σύρον, ἐπαναφέ-
ροντες τὸ κέντρον τῶν γραμμῶν των εἰς Πειραιᾶ.

Ὁ Πράκτωρ Σύρου
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΓΑΛΛΙΑΝ.

Οἱ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Εὐαγγέλου Καλουτᾶ
Προσωρινοὶ Σύνδικοι

Δημήτρ. Βαριαδάκης, Παν. Βοκοτόπουλος καὶ Ἐμμ. Ψύγας
Καλοῦσι πάντας τοὺς δανειστὰς τῆς εἰρημένης πτωχεύ-
σεως ὅπως ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης καταθέσωσι παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἐμπορικ-
κοῦ τοῦς τίτλους αὐτῶν πρὸς ἐξέλεγχον, κατὰ δὲ τὰς 15
ἡμέρας τὰς μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ 40ῦ ἡμέρου παρισταν-
ται καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς πέμπτης καὶ τοῦ Σαββάτου
καθ' ὥραν 3 Μ. Μ. μέχρι τῆς 5ης ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τοῦ
Ἐισηγητοῦ πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων των.

Ἀρμόδιος Κλητῆρ, παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δεού-
σας τοιχοκολλήσεις καὶ κοινοποιήσεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ τὴν
δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐκδιδομένης ἐνταῦθα ἐφημερίδος ἢ
«Πανόπη».

Σύρος τὴν 8 Ἀπριλίου 1878.

Οἱ πληρεξ. Δικηγόροι τῶν Προσωρ. Συνδίκων

Σ. Α. ΜΑΤΕΣΙΣ.

Κ. ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ.

Δ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθ. 9.

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Δηλοποιήσεως πλειστηρια-
σμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικαῖς κλητῆρ Νικό-
λαος Κωνσταντινίδης δη-
λοποιεῖ ὅτι, τὰ ἐν τῇ προ-
σαρτωμένῃ ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ
ὑπὸ χρονολογίαν ἐνδεκα
Ἀπριλίου ε. ε. ἐκθέσει
ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως
μου ἀναφερόμενα ἀκίνητα
κτῆματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ
ἰδιοκτῆτου Ἀνδρέου Νικο-
λάου Παρασκευᾶ, κατοικοῦ
Ἐρμουπόλεως, κείμενα κατὰ

τὴν θέσιν Ψαριανὰ καὶ ἄ-
τινα κατεσχέθησαν ἀναγκ-
αστικῶς κατὰ παραγγε-
λίαν τοῦ ἐνταῦθα Δικηγό-
ρου κυρίου Ἰωάννου Νο-
στράκη πληρεξουσίου τοῦ ἐ-
πισπεύδοντος δανειστοῦ Βα-
σιλείου Παππαθανασίου κα-
τοικοῦ ἐνταῦθα καὶ συμ-
στάμενα ὡς ἐξῆς ἦτοι
ὑπὸ χρονολογίαν ἐνδεκα
ἀπὸ μίαν οἰκίαν ἰσώγειον
λιθασβεστόκτιστον ἔχουσαν
αὐλὴν με κενὸν πρὸ αὐ-
τῆς οἰκόπεδον πετρόκτι-
στον τὸ πλεῖστον μέρος
καὶ με τινὰς οὐρούς λι-
θῶν καὶ ἦτις αὐλὴ ἔχει
(Ἐπεταὶ συνέχεται).